

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Ordo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

principaliter est in Papa, est regula fidei, & ad ipsum pertinet huiusmodi dubia determinare. ex S. Thom. secunda secundæ. q. 2. a. 3. de potentia. q. 10. a. 3.

ORATIO.

1 ORANS ex intentione formaliter, & non intendens orationi, peccat: quia irreuerenter Deo loquitur in oratione. Si autem orat materialiter, vel se exercendo in cantu, vel ut orium fugiat, & non attendat, non irreuerenter agit, & consequenter non peccat: secundum Caietan. ibi, in summa.

2 ORATIO est necessaria: ut reuerentiam Deo exhibeamus, cui debitores sumus, & ut impetremus, quod Deus disposuit per sanctorum orationes implendum: secundum Thom. prima secundæ. q. 83. art. 2. & solus Deus est orandus principaliter, ad implendum quod petimus: sancti autem orandi sunt, ad impetrandum: secundum Thom. ubi supra. at. 4. Dicere autem sanctos non esse hoc modo orandos, & non posse pro nobis orare, fuit hæresis Vigilantij, & noniter à Lutheranis suscitata. Ideo dico, quod sunt orandi: quia sicut Deus agit hæc inferiora per secundas causas, ut ordo naturæ seruetur, ita nos exaudit per sanctos, tanquam per causas medias. Secundò ut sancti honorentur. Tertiò, si viui pro inimicem possunt orare: multò magis sancti possunt pro nobis orare. Quartò, quia sic habet usus ecclesiæ, quæ orationes ad sanctos dirigit: & secundi Mac. 15. dicitur, quod Iudas Machabeus vidit Oniam, & Hieremiam, qui erant mortui; orare pro populo Iudæorum.

3 QUI non orat pro se, & proximo etiam inimico in casu quo credit per orationem posse se, vel alium de aliquo grani malo eripere, peccat mortaliter, sicut negando eleemosinam in articulo necessitatis. Agit enim contra præceptum Christi dicentis, Orate pro persequentibus, &c.

4 ORATIO communis, quæ fit à ministris ecclesiæ in persona populi: secundum

Tho. supra, a. 12. debet esse vocalis, ita ut possit innotescere toti populo, pro quo profertur: ideò irrationaliter agit sacerdos celebrans ita submissè, ut vix à seruitore audiatur: & qui stant in choro taliter dicentes officium: ut ipsi tantum seipsum percipiant ut supra, ver. horæ. in fin. dictum est. Et peius agunt qui tantum mouent labia, & neque seipsum audiunt, quos credo non satisfacere officio. Oratio autem singularis sufficit, quod sit mentalis: & debet esse cum intentione: ut dictum est supra, Horæ. §. 19. Peccator orans ex bono naturæ desiderio, ex pura Dei misericordia exauditur, dummodo petat necessaria ad salutem suam, piè, & perseveranter, Thom. secunda secundæ, supra.

ORDO.

1 ORDINES conferens indigno: secundum Tho. 4. sent. d. 24. q. 1. mortaliter peccat, similiter prælati, & alij qui faciunt promoueri: quia infideliter dona Dei dispensant, & ecclesiæ detrimentum faciunt, & honori diuino. Idem de consuetibus, promoventibus, & presentibus tales, quando scienter faciunt, vel non adhibent curam scire eos dignos, quia cooperatur ad malum. cap. votum. 2. q. 1. nec sufficit secundum Alb. Magnum, non scire eos esse malos, sed oportet, quod sciant eos esse bonos, per illum modum, quo est possibile scire.

2 ORDINES superiores nullus debet recipere, nisi habeat inferiores, ex ordinatione ecclesiæ, licet antiquitudo hoc aliquando non seruetur: secundum Thom. supra. Qui ordines sunt 7. videlicet ostiariatus, lectoratus, acolytatus, exorcistatus, subdiaconatus, diaconatus, & sacerdotij, quorum tres ultimi sacri dicuntur: secundum Tho. supra, tales ad castitatem tenentur. supra, ver. matrimonium. §. 8.

3 PRIMA tonsura non est ordo propriè, ideò iura inter ordines non posuerunt. c. feriatim. d. 32. sed est deputatio, seu dispositio ad Dei cultum. Et quia ordo propriè non est, ideò characterem non imprimit.

4 Quid ordinatur debet necessario tangere, quæ porriguntur tangenda ab ordinante: secundum Petr. de Pa. in 4. sent. & Arch. Flor. 3. par. tit. 16. c. 14. qui recitatis opinionibus videtur declinare cum Petr. de Pa. Alber. & S. Tho. supra. q. 1. a. 1. quol. 5. dicunt sufficere porrectionem, unde in concilio sub Eugē. III. l. cum traditur materia ordinis, nunquam fit mentio de tactu ipsius, sed solum de actu tenente se ex parte ministri, id est, porrectione, datione, traditione, & assignatione: ut dicit Caieta. ibi in summa. Securius tamen est tangere, cur si non tetigit, non est aliter suppleendum propter hoc. Idem videtur, quod sola eleuatio manuum sufficiat. & non necessarius contactus: secundum Arch. Flor. supra. licet securius sit tangere. Sufficit etiam tangere rem porrectam vna manu, vel digito.

5 CHARACTER imprimitur in traditione instrumenti pertinentis ad actum illum, qui est principalior in illo ordine: secundum Pe. de Pa. & Thom. supra: ut in faceretis ordinatione, in datione calicis, sub determinata forma verborum, quantum ad actum, qui est consecrari corpus, & sanguinem Christi: quantum vero ad potestatem absoluendi, in impositione manuum, dicendo, Accipite spiritum, &c. In diacono, in datione libri euangeliorum. In subdiacono, in traditione calicis, & patinæ vacuæ: secundum Tho. & Petr. supra. In acolyto, in datione vresoli vacui: secundum Tho. & Arch. Flor. supra. In lectore, in traditione prophetiarum. In ostiario, in traditione clauium. In exorcista, in receptione libri exorcismorum. secundum Tho. supra.

6 OMNES ordines minores, & prima tonsura possunt dari eidem personæ eodem die, ubi est consuetudo. licet Iano. & Host. in c. de eo de tempore. ord. contrarium dicant. glo. tamen ibi dicit, quod omnes ordines minores simul eidem dari possunt. Sed dicit, quod consuetudo est seruanda, quæ habet, & est in practica, quod simul eodem

die, eidem personæ conferuntur cum prima tonsura. Ideo intellige Innoc. & Host. ubi non est consuetudo, & facere esset scandalum. Ordines minores, cum aliquo sacro, eodem die, eidem dari non debent, sine licentia Papæ: secundum Inno. & Host. in c. dilectus. de tempo. ord.

7 PRIMA tonsura omni tempore potest conferri: secundum Hostienf. & d. Ant. in c. consultationi. de temp. ord. ordines vero minores potest quilibet Episcopus dare in dominicis diebus. secundum Host. in dict. c. de eodem modo non videatur tenere generalem ordinationem, & similiter Abbas. secundum domin. Anto. in dict. c. de eo. imò etiam in alijs festis: secundum Host. Alij autem ordines dari debent ab Episcopis tantum in sex temporibus anni, videlicet in sabbatis quatuor temporum, sabbato ante dominicam de passione, & sabbato sancto. de tempore. ord. per totum. & per S. Thom. 4. sen. d. 5. in expositione literæ. Hoc tamen tempus non est de substantia ordinis. capi. sanè. de tempore. ord. De pœna autem recipientium ordines extra dicta tempora supra. Irregularitas. §. 82. Si extra hæc tempora, & post prandiam darentur, tenerent quidem, licet peccatum & pœna incurterentur: secundum Vgo. in c. ordinationes. d. 75. Hæc de essentia ordinis non sunt.

8 IN ordinatione si aliquid omittatur, quod sit, vel dubitetur esse de substantia, totum debet iterari: quia non dicitur iterari, quod dubitatur esse factum. c. solennitates. de con. d. r. si autem est clarum, quod non est de substantia, non debet iterari, sed statuto tempore cautè suppleri. ca. presbyter. de sac. non ite. & concord. Innoc. ibi. c. t. Et suppleatur ab eodè qui ordinauerat, si possibile est: secundum Innocen.

9 DE substantia non est tempus ordinationum. in d. c. sanè nec atas. c. diaconus. d. 77. nec vnctio. c. 1. de sac. vnct. nec impositio manus Episcopi, scilicet tactu corporali. c. si. de sac. non iter.

nec quod recipiatur à proprio Episcopo ordo, vel quod non recipiatur simul. c. quod translationem. de tempo. ord. vel sit ieiunus ordinans, vel ordinatus, vt communiter tenetur, & hæc certa sunt non esse de substantia: Alia quædam sunt dubia: vt est missa, de qua communiter videtur, quod non sit de substantia: vt no. Docto. in cap. quod sic. de elect. De minoribus certum est, quod non est de substantia: vt manifestat consuetudo, quæ legis interpretis est.

¹⁰ QVANDO omissum est aliquid, debet suppleri per eum, qui ordinauit si fieri potest, vel per alium si non potest, seruata forma pastoralis. Omnia quoque, quæ sunt in pastoralis intelligentur esse de substantia, nisi oppositum in iure pateat. Debet autem sic suppleri: vt suppleatur tempore ordinationis: secundum Hosti. & patiens defectum, veniat quasi ministrans Episcopo, & non sit intentio Episcopi reiterare, sed supplet: & fiat sine scandalo quantum est possibile. Et non exequatur officium vsquequo sit suppletum. c. i. de sac. non ite. & ibi gl. & secundum Theo. illa dicuntur de substantia, in quibus imprimuntur character, de quo supra dictum. §. 6.

¹¹ ORDINO Episcopatus, quo ad potestatem eius, suscipitur in impositione manuum Episcoporum super caput eius. ar. in ca. Episcopus. iuncta gl. d. 23. secundum veriorem opinionem.

¹² SI Episcopus facit actus, & alius dicit verba, vel e contra, in sacris ordinibus, nihil facit, quia sacramenta sunt unitatis, quæ diuidi non possunt. capitul. quia passus. de con. d. 2. in minoribus tamen fallit. in capitu. acolytus. 23. d.

¹³ QUI coactè, & contra suam voluntatem ordinatur, non est ordinatus: quia non intendit facere, quod facit ecclesia: sicut nec reciperet baptismum. c. maiores. de baptis. Si autem ordinetur contra voluntatem suam, non absolute, sed conditionate: quia nollet, tamen quia mandatur ei sub aliqua pena est contentus, recipit ordinem: quia intē-

dit ordinari magis quam talem inobedientiam incurtere: & potest qui ad hoc cogi per superioris præceptum & ad Episcopatum, & ad curam animarum. sec. Pe. de pa. tenetur obedire, nisi ad sit legitimum impedimentum. de præ. Obediencia. §. 5. Et sine necessitate cogens inuitos ad ordines, est puniendus. c. 2. 74. d.

¹⁴ ORDINATVS metu cadente in constantem virum, non tenetur continere, secun. Gul. si non vult, quia continentia non debet esse nisi voluntaria. c. ante triennium. d. 37. alias sic. cap. prælatum. de his quæ vi me. ve. cap. & præcipue si consensit voluntate in suscipiendo ordines sacros, quia voluntas cogi non potuit, si talis non habebat uxorem, quando fuit ordinatus, tenetur continere. c. de iudæis. d. 41. quod si habebat quando ordinatus fuit & ipsa vellet continere, ipse etiam tenetur continere propter ordinem sacrum, quem recepit. Si vero ipsa nollet continere, tenetur reddere debitum, quia hoc facere non potuit in vxoris præiudicium, nec in conscientia coactio exequatur, quia eius corpus cogebatur, poterat tamen non intendere ordines suscipere, & ita ad castitatem non obligari. In foro autem exteriore, non poterit cogi, si protestatus fuit nolle ordinari, vel de coactione omnino inuoluntaria consistat.

¹⁵ REGVLARES non debent ordinari contra voluntatem suorum prælatorum. cap. ad aures. de tempo. ordi. Quos possit episcopus ordinare vide. c. nullus. de tem. ordi. li. 6. & in c. præcedenti.

¹⁶ ORDINANS non sibi subditos, est suspensus à collatione omnium ordinum per annum. c. eos. de temp. or. in. 6. Si tamen ordinatus erat clericus. Ordinati sic non sunt irregulares, sed sunt suspendendi, per d. ca. translationem, & si celebrant antequam suspendantur, non efficiuntur irregulares, secundum Hosti. licet grauius peccet antequam eorum episcopi ratam habeant talem ordinationem: vt not. in d. ca. eos. nisi quando eorum episcopi sunt